

DE VOGELWET 1936

Vinkensport.

Men zond ons twee nummers van „AVI-CULTURA”, een tijdschrift voor sport- en rassenteelt van pluimvee, duiven, konijnen, pelsdieren en vogels. Daarin troffen we twee artikelen, — onder de titel: Limburg, het land van de vinkenslag —, waarvan de inhoud ons met zorg vervult.

Het is ons niet bekend, wie deze artikelen geschreven heeft, doch het staat als een paal boven water, dat de schrijver zich slecht op de hoogte gesteld heeft van de ware problemen, die er aan de vinkensport vast zitten.

In deze artikelen krijgt een aantal vinkenliefhebbers gelegenheid het opgekropte gemoed te luchten en zonneklaar blijkt, dat zij menen, dat de oude toestand van vinken vangen, vervoeren en concoursen houden weer terugkeert, mits zij daar maar actie voor voeren. Hun liefhebberij is verboden en dat zit ze dwars!

We willen vooropstellen, dat we niemand zijn liefhebberij misgunnen, mits zo'n liefhebberij onschuldig is, want per slot van rekening kan men uit pure liefhebberij wel brand gaan stichten.

Ook willen we graag erkennen, dat een vinkenliefhebber, dichter bij een vogelbeschermmer staat, dan iemand, die zich in het geheel niet voor vogels interesseert, maar met hun vinkensport kunnen we ons niet verenigen.

We zullen U eens enkele o.i. verkeerde opvattingen uit beide artikelen voorschieten:

„We zijn nu reeds 10 jaar bevrijd, doch we voelen ons niet vrij, zolang we in de uitleving van onze liefhebberij, geen vrijheid van onze regering krijgen”.

Even verder lezen we:

„We merkten reeds bij de rondswalingen door deze contreien (omgeving Waubach en Kerkrade. red. W & S), dat tegen vele huizen kleine vogelkooitjes hingen, waar-

uit heldere vinkenslag ons tegenklonk. Om elk kooitje was een hoes van helder wit laken getrokken en we zagen huisjes, waartegen we wel 10 van dergelijke kooitjes telden”.

Wie sprak daar over v r i j h e i d?

Het tweede artikel over de vinkensport begint aldus:

„Het vinken vraagstuk, zoals het zich ten onzent voordoet, heeft in feite met dierenbescherming weinig te maken. Zoals gezegd worden deze vinken in hoofdzaak in België gekocht (een enkele wordt hier gevangen). Bovendien genieten deze vogels in liefhebbershanden een betere bescherming dan Moeder Natuur hun biedt, getuige het feit, dat ze veel en veel ouder worden dan in de vrije natuur, waar ze hun hele leven bloot staan aan de gevaren van weer en wind, van roofvogels en roofdieren als katten, eekhoorns, die de eitjes uit de nesten roven enz.”

Wat zorgt Moeder Natuur toch slecht en wat is de mens toch goed!

Vinkenliefhebbers in Limburg, of waar ook in Nederland, laat in het wild levende vogels ook in het wild leven en bestudeer hun gewoonten en zang. Dat schenkt U groter vreugde.

J. A.

De nieuwe Jachtwet

Verschenen is een Koninklijk besluit van 3 Juni 1955, Staatsblad 230, waarbij wordt bepaald, dat de nieuwe Jachtwet op 15 Juni 1955 in werking treedt.

Voor belangstellenden zij er op gewezen, dat de nieuwe Jachtwet is verschenen in de Editie Schuurman en Jordens, onder nr. 15. De prijs van deze uitgave bedraagt f 1,50. Zie voorts het artikel op pag. 35 van de 2e jaargang.

Ter voorkoming van misverstand wordt de aandacht er op gevestigd, dat als gevolg van de inwerkingtreding van de nieuwe Jachtwet automatisch een gedeelte van ar-

tikel 2, Lijst I (de onvoorwaardelijk onbeschermdede vogels), en van artikel 3, Lijst II (de voorwaardelijk onbeschermdede vogels) van het Vogelbesluit 1937 vervalt. De bepalingen van deze artikelen zijn niet meer van toepassing op de vogelsoorten, die in de nieuwe Jachtwet worden gerekend tot het schadelijk wild, c.q. klein wild, namelijk: de zwarte kraai, de houtduif, de bonte kraai, de roek, de kauw, de ekster, de vlaamse gaai en de holenduif. Het zal voorts zonder meer duidelijk zijn, dat de kauw ook niet meer wordt gerekend tot de soorten voor de kooi, welke zijn genoemd in artikel 9 van het Vogelbesluit 1937.

*

Bij beschikking van de Minister van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen van 25 Juni 1955, O.K.N., nr. 489.352 II, is O. Bajema, wonende Ooste 36 te Koudum, op zijn verzoek ontheven van zijn functie van Controleur-Vogelwet 1936, met dankzegging voor de door hem in deze functie bewezen diensten.

•

Bij beschikking van de Minister van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen van 21 Juli 1955, O.K.N., nr. 488.908 I, is J. Roubroeks, wonende Dr. Ariënsstraat 7 te Kerkrade, ontheven van zijn functie van Controleur-Vogelwet 1936.